

PRYJAPISMUS (1) *sb n*

A sg pryjapismum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

med. Priapizm (priapismus), bolesna forma zaburzeń erekcji utrzymująca się dłuższy czas [Priapismus, continua arrectio membri virilis ex morbo. Mącz 321c; ciężotki – priapismus Cn]: STáry miał Priapismum/ nieukładną mękę/ Lecz była młodéy żenie tá niemoc ná rękę. Bo się pan częśto párzył w przyrodzonéy wáninie/ Co więcéy/ niżli iemu pomagáło Hánnie. KochFr 59.

JDok